

ဇွေရည်ဖွဲ့

(ခွင့်ထူးပန်)

မင်းပြောတော့ ချစ်တယ်ဆို

ဝတ္ထုတိုအပါအဝင် ဝတ္ထုတိုစုစည်းမှု

ငွေရည်ဖွဲ့ (ခွင့်ထူးပန်)
မင်းပြောတော့ချစ်တယ်ဆို
ဝတ္ထုတို

"ကို ... ပြီးရင်သွားမယ် ... ချစ်ကျောင်းနောက်ကျလိမ့်မယ်နော် ..."

ဟုအပေါ်ထပ်က မိုးမြင့်ထက်ကို ချစ်လွန်းသူ လှမ်းအော် ပြောလိုက်သည်။

"လာပြီ ချစ် ..."

ပြောပြီး မိုးမြင့်ထက် အမြန်ပင် ဆင်းလာခဲ့တော့သည်။

မိုးမြင့်ထက်က ... 'မိုးကောင်းကင်' ကုမ္ပဏီရဲ့ CEO တစ်ယောက် သူက ရုပ်ရည်ချောမော ခန့်ညားတဲ့သူပါ။ သူ့ကိုပေါ်တင်ရော ကွယ်ရာမှာပါ လိုချင် နေကြတဲ့ မိန်းကလေးတွေရှိပေမဲ့ သူကတော့ ဘယ်သူမှ စိတ်မဝင်စား။ သူ့မှာ သူ့အရမ်းချစ်ရတဲ့ ချစ်သူ ချစ်လွန်းသူ ဆိုတဲ့ကောင်မလေးရှိတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက်က မကြာခင် လက်ထပ်တော့မဲ့သူတွေ။ ချစ်လွန်းသူဟာ မိုးမြင့်ထက် ထက်ငယ်ပေမဲ့။ နာမည်နဲ့လိုက်အောင် မိုးမြင့်ထက်ကို ချစ်လွန်းတဲ့သူရယ်ပါ။ မိုးမြင့်ထက်ကလည်း ချစ်လွန်းသူကလွဲရင် ဘယ်မိန်းကလေးမှ မျက်လုံးထဲ မဝင်တော့တဲ့ လူတစ်ယောက်။ အိမ်ချင်းလည်း ကပ်နေတော့ ချစ်လွန်းမနက် ကျောင်းသွားမယ်ဆို မိုးမြင့်ထက်နဲ့ အတူသွားဖို့ မိုးမြင့်ထက် အိမ်လာရမြဲ။

"ချစ် ..."

ဟု ခေါ်ပြီး အနားရောက်လာတဲ့လူကို ချစ်လွန်း စိတ်ကောက်ချင်ယောင်

ဆောင်ပြီး လှည့်မကြည့်ပါ။

"ချစ် ချစ်လို့ ..."

"ဘာလဲပြော ..."

ဆိုပြီး ချစ်လွန်း လှည့်မကြည့်ဘဲ ပြောလိုက်သည်။

"ချစ်ကလည်းကွာ ... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အဲဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ ... ဒီဘက်လှည့် ပါဦး ..."

ဆိုပြီး မိုးမြင့်ဆွဲလှည့်လိုက်တော့ ... ချစ်လွန်း မျက်နှာလေးက မိုးမြင့် အရှေ့ကို ရောက်လာခဲ့တယ် ...

မိုးမြင့်လည်း ချစ်လွန်းရဲ့ မျက်နှာလေးကို စိုက်ကြည့်ပြီး ...

"ချစ် ... ဘာလို့ ကိုယ့်ကို စိတ်ကောက်တာလဲ ..."

"ဘာလို့လဲဟုတ်လား ..."

"အွန်း ... ကိုယ်မှချစ်က ဘာကို စိတ်ကောက်မှန်း မသိတာ ..."

မိုးမြင့် ပြောလိုက်တော့ ... ချစ်လွန်း အလိုမကျဖြစ်ကာ ...

"မသိရင်ပြောပြမယ် ရှင်နဲ့ကျွန်မဆို ကျွန်မက မိန်းကလေးနော် ကိုမိုးမြင့် ထက် ..."

မိုးမြင့် ချစ်စကားကိုကြားပြီး ... ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

"ဟုတ်တယ်လေ ချစ်ကမိန်းကလေး ကိုယ်က ယောက်ျားလေး ... အဲဒါ ဘာစိတ်ကောက်စရာရှိလို့လဲ ..."

"ဘာစိတ်ကောက်စရာ ရှိလို့လဲဟုတ်လား ..."

"အင်း ..."

"သိချင်လား ..."

ချစ်လွန်းမေးလိုက်တော့ ... မိုးမြင့် သိချင်သွားသည်။

"သိချင်တာပေါ့ချစ်ရဲ့..."

"သိချင်ရင်ပြောပြမယ် မိန်းကလေးဖြစ်တဲ့ ကျွန်မက ရှင့်လောက်မကြာဘူး မနက်ဆိုကျောင်းသွားဖို့ ရှင့် အိမ်လာပြီး စောင့်ရတာ နာရီဝက်လောက်ကြာတယ်။ ရှင်ချောလွန်းလို့ ပျိုတိုင်းကြိုက်တဲ့ နှင်းဆီခိုင် ဖြစ်နေတာလေ မလုံလောက်သေးဘူးလား ဒီထက် နာမည်ကြီးချင်သေးလို့လား ... ရှင် အခုလိုမျိုး လုပ်နေတာကို အမြင်ကတ်လို့ ကြည့်မရတော့ဘူး ရှင်းပြီလား ..."

ချစ်လွန်း ပြောလိုက်မှ မိုးမြင့်သဘောပေါက်ကာ ပြုံးလိုက်သည်။

"ဘာများလဲလို့ချစ်ရယ် ကိုယ်ဖြင့် လန့်သွားတာပဲ အရူးမလေး Law တက်တာတောင် နောက်ဆုံးနှစ်ရောက်နေပြီ ဒါနဲ့များ တရားသူကြီး လုပ်ချင်သေးတာလား အခုထိကလေး စိတ်မပျောက်သေးဘူး ..."

ပြောပြီး ချစ်လွန်းရဲ့ ကိုယ်လေးကို ဆွဲဖက်လိုက်သည်။

ချစ်လွန်း သူ့ကိုဖက်ထားတာကို အတင်းရုန်းပြီး ...

"လွတ်ပါ ... ဘာလို့လာဖတ်တာလဲ ... ဖယ် ..."

"မဖယ်ပါဘူး ... အရူးမလေး ..."

"ဘာအရူးမလေးလဲ ကျွန်မဟာကျွန်မ တရားသူကြီးလုပ်လုပ်၊ ဘာလုပ်လုပ် ရှင်နဲ့မဆိုင်ဘူး ..."

နှုတ်ခမ်းလေးဆူပြီး ပြောလိုက်ပုံက ချစ်စဖွယ်။

ဝတ်ထားတာက မြန်မာဆန်ဆန်လေး ... ဆံပင်ရှည်လေးကို ချထားတာက ရင့်ကျက်တဲ့ သူလိုလိုနဲ့ ... လုပ်နေပုံလေးက ကလေးလို။

ဒါကိုကြည့်ပြီး မိုးမြင့် အူယားလာတာကြောင့်။ ဆူနေတဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးကို နမ်းဖို့ခေါင်းအငုံ့ ...

"အဟွတ် ... အဟွတ် ..."

ချောင်းဆိုးသလိုလုပ်ပြီး ... အခန်းထဲက ထွက်လာတဲ့သူ ထိုသူကတော့ မိုး
မြင့်ရဲ့အမေ ... ဒေါ်မိုးသဇင် ...

ဒေါ်မိုးသဇင် သားဖြစ်သူကို စချင်တာကြောင့် တမင်အခန်းထဲက ထွက်
လာပြီး သားအနားကိုသွားကာ ...

"သမီးလေး ... ဘာဖြစ်နေတာလဲ ..."

သူမေးလိုက်တော့ သူ့ရဲ့ ချွေးမလောင်းလေးက ပိုပြီးရှက်သွားခဲ့တယ်။ ဒါ
ကိုမြင်ပြီး သားမိနှစ်ယောက်လုံး သဘောတကျ ပြုံးနေရ၏။ နောက်မှ မိုးမြ
င့်က ...

"ကဲပါမေမေရယ် ... သားတို့သွားတော့မယ် ... ဟိုမှာ ... ရှက်နေပြီ ..."

"အဟွန်း ... ဟုတ်ပါပြီ"

ထိုအခါမှ ချစ်လွန်းလည်း နှုတ်ဆက်လိုက်၏။

"သမီးတို့သွားတော့မယ် ... မေမေဇင် ..."

မေမေဇင် ရှေ့မှာမို့ လက်ဆွဲခေါ်ခဲ့တာ ...

ကားနားရောက်တော့မှ ... ထိုလက်ကိုလွှတ်ပြီး ကားထဲဝင်ထိုင်ကာ ထို
လူကြီးကို စောင့်နေလိုက်၏။

မိုးမြင့်လည်း ချစ်လွန်းကားထဲ ဝင်သွားပြီး မကြာခင် ... သူပါကားမောင်း
သူနေရာ ဝင်ထိုင်လိုက်တော့သည်။ ပြီးတာနဲ့ ကားစက်နှိုးကာ ...

ထိုနေရာမှ မောင်းထွက်ခဲ့တော့၏။ မျက်နှာမှာတော့ အပြုံးပန်းတွေ ပွင့်
လန်းလျက်။

ချစ်လွန်းရဲ့ ကျောင်းနားရောက်တော့ ...

မိုးမြင့်ကားရပ်ကာ ...

"ချစ် ... ရောက်ပြီ ..."

"ဟုတ် ... ကိုကားကို ဖြည်းဖြည်းမောင်းနှင် ... ချစ်တယ် ... ဂရုစိုက်သွား ..."

ဟု ပြောပြီး အမြဲလုပ်နေကျအတိုင်း မမေ့မလျော့ မိုးမြင့်ရဲ့ပါးလေးကို နမ်းလိုက်တဲ့ ချစ်လွန်း စိတ်ဆိုးစိတ်ကောက် နေရင်တောင် ထိုသို့မလုပ်ဘဲတော့ သူမမနေ ပြီးတာနဲ့ ကားပေါ်ကဆင်းကာ ...

"တုတ်တုတ် ... ကို ..."

ဆိုပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်တယ်။ မိုးမြင့်လည်း ခေါင်းညိတ်ပြပြီး ... တုတ်တုတ် ပြန်ပြန်။

"ကိုယ်သွားပြီနော် ... ချစ် ..."

မိုးမြင့် ထွက်သွားပေမဲ့ ချစ်လွန်းကတော့ ထိုနေရာမှာရပ်နေဆဲ။

နောက်တော့ ချစ်လွန်း သူငယ်ချင်းတွေ ချစ်လွန်းအနား ရောက်လာခဲ့သည်။

"အမယ်လေး မချစ်လွန်းရယ် ကျုပ်တို့လို Sg တွေ အားကျအောင် မလုပ်ပါနဲ့တော့ ချစ်ချစ်ကြီး သွားတာကြာပေါ့ ..."

ခတ္တာရွဲ့ပြောလိုက်မှ ... ချစ်လွန်း ပြုံးပြကာ ...

"အဲဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး ခတ္တာရယ် ..."

ချစ်လွန်း ပြန်ပြောလိုက်ပေမဲ့ ချစ်လွန်း စိတ်ထဲမကောင်းတာ ချစ်လွန်း သာသိသည်။ ဒီနေ့သူတို့ရဲ့ Anniversary ဆိုတာကို မေ့နေလို့ထင်တယ်။ သူမကို ဘာမှပြောမသွားဘူး ဒါကြောင့် ချစ်လွန်းထိုနေရာမှာ အကြာကြီးရပ်နေ

မိတာ။

"ခတ္တာက စတာပါချစ်လွန်းရဲ့ လာပါတို့တွေ အခန်းထဲသွားကြမယ် ..."

"အင်း ..."

ချစ်လွန်းတို့ သူငယ်ချင်းတစ်စုလည်း ထိုနေရာမှ ထွက်လာခဲ့တော့သည်
...။

မိုးမြင့် အလုပ်တွေ လုပ်နေပေမဲ့ ချစ်အကြောင်း တွေးမိတိုင်း ပြုံးနေ
တုန်း။ သူသိတာပေါ့ ချစ်မနက်က တမင်တကာ အဝတ်စားဝတ်တာကို
ကြာတယ်ဆိုပြီး ဘာကြောင့် ပြောတယ်ဆိုတာ သူသိတယ်။ တကယ်တမ်း
ချစ် စိတ်ကောက်တာက အရင် Anni တိုင်း မနက်ဆို သူမကို လက်ဆောင်
ပေးနေကျ ဒီနှစ်ဘာမှမပေးလို့ တမင်အဝတ်စား ဝတ်တာကို အကြောင်းပြ
ပြီး ကောက်တယ်ဆိုတာ သူသိသည်။ ကျောင်းရောက်တော့လည်း အကြာ
ကြီး မတ်တတ်ရပ်နေခဲ့တာ သူကားမှန်ကနေ မြင်ပြီးသိ၏။ ဒီနှစ်ကို ပိုပြီး
အမှတ်တရဖြစ်အောင် Surprise လုပ်ချင်လို့ ချစ်မိဘတွေနဲ့ Anni မတိုင်ခင်
ကတည်းက ကြိုပြီး စီစဉ်ပြီးသားပါ။ အခု ချစ်စိတ်ကောက်နေတာ သိပေမဲ့
ညနေမှချော့တော့မယ်လို့ တွေးပြီး ပြုံးနေမိသည်။

ညနေရောတော့ ချစ်လွန်းတော်တော်လေး စိတ်မကောင်းဖြစ်ရသည်။
မနက်ကလည်း Anni မေ့လို့စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေတာ ခုလည်း တော်လေး
ကြာပြီ လာမကြိုသေးဘူး ...။

ချစ်လွန်း တွေးနေတုန်း ရှိသေးတယ် ကားတစ်စီးသူ့အနားသို့ ရပ်လာ
သည်။

"ချစ် Sorry ကိုအရေးကြီးတဲ့ လူနဲ့စကားပြောနေလို့ နောက်ကျသွားတယ် ..."

ဒါဆို ... ချစ်လွန်းဆိုတဲ့ ကျွန်မက သူ့အတွက် အရေးမကြီးတော့ဘူးလား။
လို့တွေးရင်း ချစ်လွန်း ဝမ်းနည်းမိသည် ...။

"ချစ် တက်လေသွားမယ် ..."

ချစ်လွန်းလည်း ကိုပြောမှ ဝဲတက်လာတဲ့ မျက်ရည်တွေကို မျက်တောင်နဲ့
ပုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး ...

"အင်း ..."

ကားထဲ ဝင်ခဲ့လိုက်တော့သည် ။

ချစ်လွန်း ကားထဲဝင်ပြီးတာနဲ့ ကိုလည်း ကားကိုမောင်းကာ ထိုနေရာမှ
ထွက်ခဲ့သည် ...။

တော်တော်လေး ကြာအောင် မောင်းပြီးတော့ ချစ်လွန်း လမ်းပေါ် ကြည့်
နေတာ ကားက အိမ်ပြန်တဲ့လမ်းကို မောင်းနေတာမဟုတ်။ ဒါနဲ့ချစ်လွန်း
လည်း သိချင်လို့ ကို့ကို မေးဖို့ပြင်လိုက်သည်။

"ကို ဒါက ဘယ်ကို မောင်းနေတာလဲ"

"ချစ်ရောက်ရင် သိမှာပေါ့ ..."

မကြာပါဘူး ပြောတုန်းရှိသေးတယ် ကားက အထည်ဆိုင်နဲ့ အလှပြင်ဆိုင်
တွဲပြီး ဖွင့်ထားတဲ့ ဆိုင်ကြီးရှေ့ ရပ်သွားသည်။ ဘာလုပ်ဖို့ ခေါ်လာလဲ
သူမ၊မသိ။

"ချစ် ဆင်းလေ ..."

ကိုပြောမှ ချစ်လွန်း ယောင်ယောင်မှားမှားနဲ့ ကားပေါ်မှ ဆင်းခဲ့တော့
တယ်။

"လာ ... ချစ် ..."

ဆိုပြီး ကိုက သူမလက်ကို ဆွဲကာ အထဲခေါ်ခဲ့လေ၏။ အထဲရောက်တော့ ...

ကိုက မမလှလှတစ်ယောက်ကို နာမည်ခေါ်ကာ ...

"ဥမ္မာ ..."

"သူ့ကို နင်ပြင်ပေးလိုက်ပါ ..."

"သူက နင်ပြောတဲ့ သူလား ကိုထက် ..."

"ဟုတ်တယ် ..."

"ချစ်ရာလေးကိုထက် ဘာမှပြင်စရာ မလိုအောင်ကို ပြီးပြည့်စုံပြီးလှနေတာ ဒါပေမဲ့နင် စိတ်ချမ်းသာအောင် ပြင်ပေးမယ် လာညီမလေး ..."

ဆိုပြီး ချစ်လွန်းရဲ့ လက်ကိုဆွဲကာ ခုံပေါ်မှာထိုင်ခိုင်းပြီး စတင် ပြင်ဆင်ပေးလေတော့၏။ အခုချိန်ထိ ချစ်လွန်း ဘာတစ်ခုမှနားမလည်သေး။

"ဥမ္မာ ငါ့ဟိုမှာ ထိုင်စောင့်နေမယ် ပြင်ပြီးရင် ... အဝတ်စားပါတစ်ခါတည်း လဲပေးလိုက်နော် ..."

"စိတ်ချပါဟာ ..."

"အင်း ..."

ချစ်လွန်း ကိုတို့ စကားပြောတာကိုကြည့်ပြီး အခုချိန်ထိ ဘာလုပ်နေမှန်းမသိဘူး ... သူတို့ လုပ်တဲ့အတိုင်းသာ ငြိမ်နေရတာ။

တော်တော်လေးကြာတော့ မိတ်ကပ်ပြင်ဆင်ပြီးသလို။ အဝတ်စားလည်း လဲလို့ ပြီးသွားခဲ့သည်။ သူမလည်း အားလုံးပြီးသွားတာနဲ့ ကိုရှေ့သွားရပ်ကာ။

"ကို ..."

သူမ ခေါ်လိုက်တော့ အံ့ဩမှု မျက်လုံးတွေနဲ့ ကိုမော့ကြည့်လာခဲ့သည်။

"ချစ်ရယ် လှလိုက်တာ ..."

ဟုတ်ပါတယ် သူမတကယ်ကို လှတာပါ။ ကြည်ပြာရောင် မြန်မာဝတ်စုံ ဝမ်းဆက်လေးနဲ့ ဆံထုံးကို ယဉ်ယဉ်လေး ထုံးထားကာ မိတ်ကပ်ပြေပြေ လေးက သူမကို ယဉ်ယဉ်လေးနဲ့လှစေ၏။ ချစ်စဖွယ် မျက်နှာလေးပေါ်က နှင်းဆီဖူးငုံ နှုတ်ခမ်းလေး တစ်စုံကို ပန်းဆီရောင်ဆေးလေး တင်ထားပုံက သိပ်ကို ဆွဲဆောင်မှု ရှိလွန်းလှ၏။

လူတွေသာ မရှိခဲ့ရင် ထိုနှုတ်ခမ်းတစ်စုံကို မိုးမြင့် နမ်းရှိုက်မိမှာ အမှန်ပင်။ အခုတော့ စိတ်တွေကို ထိန်းချုပ်ထားရ၏။

"ကို ... ပြီးရင်ပြန်မယ် မေမေတို့လည်း စိတ်ပူနေလောက်ပြီ ..."

သူမ ပြောမှ ကိုယ့်အကြည့်တွေက သူမဆီက ရပ်သိမ်းပြီး ...

"အင်း ... ပြန်မယ်လေချစ် ..."

ပြောပြီး ဥမ္မာကို လှမ်းခေါ်လိုက်၏။

"ဥမ္မာရေ ငါတို့ပြန်ပြီနော် ..."

"အေးအေး ..."

မိုးမြင့်တို့လည်း ဆိုင်ထဲမှထွက်လာပြီး ကားနဲ့ အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့တော့သည် ...။

လမ်းမှာလည်း ချစ်လွန်း မေးသမျှကို ဖြေခဲ့ရ၏။ အလှပြင်ဆိုင်က ဥမ္မာ နဲ့ ဘာကြောင့်သိနေတာလဲ ဆိုတဲ့မေးခွန်းက သူငယ်ချင်းရဲ့ ဇနီးနဲ့မို့ ဖြေရတာ သူ့အတွက် မခက်ခဲသလို။ မိတ်ကပ်ပြင်ဖို့ အစကတည်းက ကြိုပြင်ထားတာပါလို့ ပြောလိုက်တော့ သူမလေးမေးခွန်း အဆုံးသတ် သွားရသည်။

ထပ်ပြီးမမေးတော့ဖို့ သူ့ဘက်က တောင်းဆိုခဲ့တာ ဆိုပိုမှန်မည်။

အိမ်ရောက်တော့ တစ်အိမ်လို့ တိတ်ဆိတ်ကာ မှောင်နေတာကြောင့် ချစ်လွန်း အံ့ဩသွားသည်။

"ဟင် အိမ်မှာ ဘယ်သူမှမရှိပါလား မှောင်မည်းနေတာပဲ ..."

ပြောပြီး ချစ်လွန်းကားပေါ်က ဆင်းခဲ့သည် ...။

"လာပါချစ်ရယ် မီးပျက်နေလို့ နေမှာပါ ..."

ပြောပြီး ကိုကသူမကို လက်ဆွဲခေါ်တော့ သူငြင်းလိုက်သည်။ မီးကပျက်နေကျမှ မဟုတ်ဘဲ။

"မဟုတ်သေးဘူးကို အခုချိန်ထိ ..."

ပဲရှိသေးတယ် ချစ်လွန်း စကားမဆုံးခင် မီးတွေလင်းလာကာ ...

ဘယ်ကနေမှန်းမသိ လူတွေ အများကြီးက ...

"Happy Anniversary par Chit Loon Thu ..."

ဆိုပြီး ပြောကာ ထွက်လာကြသည် ...။ ပြီးတော့ လက်ထဲကလည်း ကိတ်မုန့်တွေနဲ့ ချစ်လွန်းလည်း အံ့ဩပြီး ကို့ကို လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ကိုက သူမရှေ့မှာ ဒူးထောက်ကာ ...

ကတ္တီပါဘူး အနီလေးကို သူမရှေ့တိုးပေးပြီး ထိုအထဲက လက်စွပ်လေးကို ဖွင့်ပြကာ နှုတ်မှ ...

"Will You Marry Me ..."

ချစ်လွန်း အံ့ဩလွန်းလို့ ဘာပြောရမှန်းမသိဖြစ်ကာ ငိုပြီး ခေါင်းညိတ် ပြလိုက်သည် ...။

မိုးမြင့် ချစ်ငိုတာကြောင့် လက်စွပ်ကို အမြန်ဝတ်ပေးပြီး ထလာကာ ချစ်ကိုဖတ်ရင်း ...

"ဘာလို့ငိုတာလဲချစ် ..."

"ပျော်လို့ ချစ်လွန်းပျော်လို့ငိုတာ ချစ်တယ်ကို ချစ်လွန်း ထင်တောင် မထင်ထားဘူး ... ကို့ကို အရမ်းချစ်တယ် ပြီးတော့ ချစ်လွန်း ကိုနဲ့လည်း မခွဲချင်ဘူး ..."

သူမပြောလိုက်တာက အဓိပ္ပာယ်တစ်ခု ပါဝင်နေတာ မိုးမြင့် သတိမထားမိ။

ချစ်လွန်း ကို့ကိုဖက်ကာ ငိုနေမိသည်။

"မငိုနဲ့တိတ်တော့နော် အခုက ပျော်ရွှင်ရမဲ့အချိန် ပြီးတော့ ချစ်လွန်းနဲ့ ကိုကလည်း တစ်သက်လုံးမခွဲဘူး ဟုတ်ပြီလား တိတ်တော့ ကိတ်ခွဲမယ်နော် ..."

ပြောပြီး နှစ်ယောက်လုံး ကိတ်ကိုခွဲကာ ... ရှိတဲ့လူတွေကို လိုက်ခွံနေကြသည်။ ထိုနေ့ညလေးဟာ သူတို့နှစ်ယောက်အတွက်သာမက ရှိနေတဲ့ လူတွေအားလုံး ပျော်ရွှင်ရတဲ့ညလေး။

ဒါပေမဲ့ ထိုပျော်ရွှင်မှုလေးက သူတို့အတွက် အကြာကြီးမခံလိုက်။ ချစ်လွန်းတစ်ယောက် လူကြားထဲ လဲကျသွားခဲ့သည် ...။

အားလုံးလည်း လဲကျတဲ့လူကို ကြည့်လိုက်တော့ ချစ်လွန်း ဖြစ်နေတာကြောင့် အံ့သြသွားခဲ့သည်။

ချစ်လွန်း လဲကျတဲ့အချိန် မိုးမြင့်အချိန်မီ ထိန်းလိုက်တာမို့ ချစ်လွန်း အောက်ထိကျမသွားခဲ့ပါ။

ချစ်လွန်း မခံနိုင်လွန်းလို့ လဲကျသွားပေမဲ့ အသိစိတ်တော့ မလွတ်သေး

...။

"ကို ချစ်လွန်းရဲ့ အိတ်ထဲမှာ ကို့အတွက် ရေးထားတဲ့ စာ ... အုပ် ... လေး ... ရှိ ... တယ် ... ပြီးတော့ ... ချစ် ... လွန်း ... ကို့ ... ကို ... ချစ် ... တယ် ..."

ပြောကာ ... အသိလွတ်သွားရုံမက အသက်ပါမဲ့သွားခဲ့ပြီ။ ချစ်လွန်းရဲ့ ကမ္ဘာဟာလည်း အမှောင်အတိ ကျသွားခဲ့လေတော့သည်။

မိုးမြင့်ကတော့ ... အခုချိန်ထိ အသိစိတ်လွတ်စွာ ချစ်လွန်းကို ကြည့်နေဆဲ ...

ဘေးကလူတွေက ချစ်လွန်းနား ထိုင်ကာ ချစ်လွန်းကို ခေါ်နေကြသည်။

"ချစ်လွန်း ... ချစ်လွန်းသူ ..."

သူတို့ဘယ်လောက်ခေါ်ခေါ် ချစ်လွန်း မနိုးလာတော့ပါ။ မိုးမြင့်ကတော့ အခုချိန်ထိ ဒီတိုင်းထိုင်နေဆဲ နောက်မှ သတိလည်လာကာ။

"ချစ် ... မဟုတ်ဘူး ... အဲဒါတကယ်မဟုတ်ဘူး ... ချစ်ရဲ့စာ ... ချစ်ပြောတာ အိတ်ထဲမှာတဲ့ ပေး ကျုပ်ကိုပေး ..."

ဆိုပြီး အရူးတစ်ယောက်လို ချစ်လွန်းရဲ့ အိတ်ထဲကို ရှာနေမိသည် ... နောက်ဆုံးမှာတော့ ... စာအုပ်အပြာလေးကို သူတွေ့လိုက်ရတယ် ...။

"ကိုအတွက်"

ဆိုပြီး ရေးထားတာကြောင့် မိုးမြင့် ဖွင့်ဖတ်ကြည့်လိုက်တော့ ...

သို့ ...

ကို ... ကိုဒီစာကိုဖတ်နေပြီဆို ... ချစ်လွန်း ... ကို့နားမှာမရှိတော့ဘူး ... တကယ်တော့လေ ... ချစ်လွန်းက သေမိန့်ကျခံရပြီးပြီ ... ဒီအကြောင်းတွေ ကို ... ချစ်လွန်း မိဘတွေတောင် မသိဘူး ... ချစ်လွန်း အားလုံးရဲ့ရှေ့မှာ လူကောင်းတစ်ယောက်လို ဟန်ဆောင်နိုင်တာ ... ချစ်လွန်းတော်လို့ပေါ့နော်

ကို ...။ ချစ်လွန်း အမှန်တိုင်း ပြောရရင် အစောကြီး ထွက်မသွားချင်သေးဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဆရာဝန်ကပြောတယ် ကို ချစ်လွန်းက သွေးကင်ဆာ နောက်ဆုံးဆင့် ဖြစ်နေပြီတဲ့။ ချစ်လွန်းဖြစ်တာ မသိသာဘူးနော် အဲဒီလို မသိသာအောင် ချစ်လွန်း ကြိုးစားလုပ်ထားရတာ။ အခုတော့ မရတော့ဘူးကို ရယ်။ ချစ်လွန်း ဒီလောကကြီးထဲမှာ ကြာကြာမနေရတော့ဘူး ချစ်လွန်း ကို နဲ့အတူ ပျော်ရွှင်စရာ Anni လေးကို ကျင်းပချင်တယ် အဲဒီချိန်မှာကိုက လက်ထပ်ခွင့်တောင်း ချစ်လွန်းက လက်ခံဆိုပိုပြီး ပျော်စရာကောင်းမှာ နော်။ ချစ်လွန်း Anni မိပါ့မလား။ မိခဲ့ရင်တော့ ချစ်လွန်း စိတ်ကူးယဉ်တဲ့ အတိုင်းဖြစ်ချင်ခဲ့တယ်။ ချစ်တယ်ကို ချစ်လွန်း ... ပြောမပြတတ်အောင် ချစ်တယ်။ ချစ်လွန်း နာမည်နဲ့လိုက်အောင် ကို့ကို အရမ်းချစ်လွန်းတဲ့ ကို့ရဲ့ ချစ်သူ ချစ်လွန်းသူပါ ... ကိုနဲ့အတူနေပြီး ကို့အတွက် Baby လေးတွေလည်း မွေးမပေးနိုင်တော့ဘူး ခွင့်လွှတ်ပါကို ကိုနဲ့အတူ ပျော်ရွှင်သာယာတဲ့ အိမ်ထောင်တစ်ခုကို မထူထောင်လိုက်ရလို့ နောက်ဘဝမှာ ဒီမိသားစုနဲ့ အတူ ကိုနဲ့ပါတစ်ဖန် ပြန်ဆုံတွေ့ချင်သေးတယ် ...။

သိပ်ချစ်တဲ့ ကို့ရဲ့ချစ်သူလေး ...

ချစ်လွန်းသူ ...

စာလည်းဆုံးရော မိုးမြင့် ယူကျုံးမရဖြစ်ကာ အကောင်းကြီးကနေ ထဖောက်သွားတဲ့ ကံကြမ္မာကြီးကို စိတ်နာမိသည် ...။

"ချစ် ထပါ ချစ်ကိုယ့်ကို Anni မှာစနေတာ ကိုယ်သိတယ် မင်းပြောတော့ ကိုယ့်ကိုချစ်တယ်ဆို ထပါဦးချစ်ရယ် ချစ် ..."

ခေါ်ပြီး ရင်ဘတ်ထဲ ဆို့နစ်ကာ သူပါ အသက်မဲ့သွားတော့သည်။

နောက်တော့ ...

တစ်နေရာမှာ ရပ်နေတဲ့ဝိညာဉ်လေး အနားကို ဝိညာဉ်လေးတစ်ခုက
ရောက်ရှိလာခဲ့ပြီး။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ပြုံးကာကြည့်ရင်း ...

"မင်းပြောတော့ ချစ်တယ်ဆို ... ကိုယ်တို့ အခုအတူနေမယ် ..."

ပြောပြီး ထိုဝိညာဉ်လေး နှစ်ခုကတော့ ပူဆွေးနေတဲ့လူတွေနဲ့ ဝေးရာကို
ပျော်ရွှင်စွာ ထွက်ခွာသွားကာ အသက်မဲ့နေတဲ့ ခန္ဓာကိုယ်တွေရဲ့ ဝေးရာကို
ရောက်သွားတော့၏ ...။

ပြီးပါပြီ။
